

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 107/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Дом здравља „Осечина“ Осечина, чији је пуномоћник Војислав Џоковић, адвокат у ..., против тужене АА из села, чији је пуномоћник Милица Радовановић, адвокат у ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Ваљеву и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1 323/18 од 26.02.2020. године **НАДЛЕЖАН** је Апелациони суд у Београду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1 323/18 од 26.02.2020. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 242.000,00 динара, са законском затезном каматом и то: на износ од 85.000,00 динара почев од 02.11.2012. године, на износ од 85.000,00 динара почев од 11.06.2013. године и на износ од 72.000,00 динара почев од 19.12.2014. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 84.780,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење одлуке до исплате.

Предмет је након изјављене жалбе тужене достављен Апелационом суду у Београду који се решењем Гж 4680/20 од 09.09.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1 323/18 од 26.02.2020. године и списе предмета уступио Вишем суду у Ваљеву као стварно и месно надлежном суду.

Вишу суд у Ваљеву није прихватио стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж1 16/20 од 04.02.2021. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11..., 18/20) Врховни касациони суд је закључио да је за поступање у овом предмету надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова: на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности. Према одредби члана 24. Закона апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке виших судова (тачка 1) и на пресуде основних судова у грађанским споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (тачка 3).

Према одредби члана 468 став 1. Закона о парничном поступку, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Став 4. истог члана прописује да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По одредби члана 469. Закона о парничном поступку не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радног односа и спорови због сметања државине.

Према стању у списима, пресуда је донета у поступку који је вођен као радни спор. Предмет спора по тужби тужиоца је накнада штете из уговора о специјализацији, који уговор тужена није испунила, с обзиром да је раскинула радни однос пре рока, а уговором о специјализацији је предвиђено да тужена код тужиоца проведе у радном односу време троструког трајања специјализације, услед чега тужилац тврди да је тужена дужна да накнади трошкове специјализације тужиоцу.

Како се у конкретној парници решава спор настао поводом радног односа тужене код тужиоца и специфична правила радних спорова која су установљена управо ради јаче и ефикасније заштите права појединачног запосленог у споровима са послодавцем, економски доминантнијом страном имају се применити и кад је запослени тужени. Стога се у конкретном случају ради о радном спору из члана 436. Закона о парничном поступку, а не о спору мале вредности.

Према томе, на основу одредбе члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 6. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр. 101/13) за одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљевоу П 1 323/18 од 26.02.2020. године ставрно и месно је надлежан Апелациони суд у Београду.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић